

Els còmplices del rei

written by Josep Maria Loperena | 16 de març de 2020

L'insòlit fet que la justícia suïssa investigui Joan Carles I per haver-se embutxacat cent milions de dòlars del rei de l'Aràbia Saudita, Salman bin Abdulaziz, corrobora que sempre va ser un corrupte. Els botins dels seus lladronicis els tenia dipositats al banc Mirabaud de les Bahames, a nom d'una fal·laç fundació. Va mantenir sempre una carrera de robatoris amb el salconduit constitucional que l'alliberava d'anar a la presó, gràcies als set arreplegats pel mateix rei que van redactar la inamovible Carta Magna. Tots ells van ser còmplices dels delictes consumats pel Borbó. Amb aquella 'llicència per a delinquir' va poder dur a terme tota mena d'estafes, malversacions i desfalcs, ja que, sense ella, no n'hagués pogut cometre cap. Arran del cas, la Fiscalia Anticorrupció ha demanat informació a la justícia helvètica.

El príncep Juanito –així l'hi deien llavors– va passar de ser pobre de solemnitat a tenir una fortuna que s'eleva a 1.800 milions d'euros. El dictador el va mantenir a casa seva amb una petita assignació per a les seves despeses. Segons aquest rotatiu, en succeir a Franco, tot va canviar. L'estil de vida del monarca espanyol es va tornar luxós i opulent. Avui cobra un sou de 194.232 euros bruts a l'any –viatges i habitacles a part– que paguem tots. No és un mal salari, encara que suposi una propina si es compara amb les fastuoses xifres de l'esmentada investigació judicial suïssa.

Ara, el rei Borbó li ha transferit 65 milions d'euros a Corinna Larsen, una de les seves amants, amb qui va mantenir un idil·li que va durar deu anys. Quan la fiscalia suïssa la va cridar a declarar va explicar-li al jutge que van ser “un regal del rei emèrit, un obsequi que mai va demanar, una mostra d'agraïment per haver-lo cuidat quan estava malalt”. La Fiscalia Anticorrupció no s'ha cregut aquesta faula i ha enviat una comissió rogatòria a Suïssa per aclarir les

entrades i sortides d'aquest compte milionari del rei. Les xifres són escandaloses, indignes d'un cap de l'estat d'un país europeu. Acumular una fortuna així només podria passar a la Líbia de Gaddafi o a l'Egipte de Mubarak però mai hauria d'haver ocorregut en un país presumptament democràtic de la UE.

Al principi del seu regnat Joan Carles era conscient de promulgar una constitució que el protegís. Per això va nomenar els "set pares de la pàtria": Herrero de Miñón, Pérez Llorca, Gabriel Cisneros, Peces Barba, Solé Tura, Fraga Iribarne i Roca Junyent amb la finalitat que redactessin un article que hi digués: 'la persona del rei és inviolable i amb la finalitat de no estar subjecta a responsabilitat'. I així va ser. Al rei no se'l pot jutjar, faci el que faci i digui el que digui. Des de la promulgació de la Constitució la monarquia continua sent un despotisme il·lustrat.

Joan Carles, amb aquest salconduit que l'alliberava de ser processat per cap delictes, va iniciar una carrera de depravació i lladronici que va durar tota la seva vida. Però, i els seus còmplices, els pares de la Constitució? Són immunes de la mateixa manera que el monarca d'aquest cúmul d'estafes, malversacions continuades i robatoris que va cometre al llarg de la seva vida? Els set magnífics, al meu entendre, haurien de ser jutjats com a còmplices dels delictes consumats pel rei, ja que sense el seu passavant constitucional, el corrupte Joan Carles no hagués pogut delinquir.

Segons alguns juristes, Joan Carles, amb la seva abdicació, va perdre la inviolabilitat. Però l'assumpte no és tan clar. L'únic privilegi que li queda és que el jutgi el Tribunal Suprem, ja que està aforat. Però els polítics per no perdre les poltrones, van en contra de la voluntat popular. Els Borbons segueixen tenint patent de cors. Una aberració constitucional que l'autoritza a estar per sobre del bé i del mal. Mai no se'l podrà jutjar. Un succés injust, antidemòcrata, incomprendible, arbitrari i absurd. Els

ciutadans d'aquest país, des de la transició, sempre han reivindicat l'abolició de la monarquia i la restauració de la República, un fenomen que els parlamentaris de VOX, Ciutadans, el PP i, vergonyosament, el PSOE de Pedro Sánchez no comparteixen. Tots ells es neguen que s'instauri una comissió d'investigació sobre les activitats econòmiques del rei.

La resposta de l'oposició tampoc no ha estat convincent. Ni s'ha parlat d'exili, ni d'abolir la reialesa, ni de desterrar els Borbons fora d'Espanya, ni molt menys de demanar una guillotina a França, a títol de préstec. Tot plegat molt penós.